

CIRCUS RONALDO

Sono io?



Danny & Pepijn Ronaldo, vader en zoon, samen op scène

Een avondvoorstelling (**vanaf 20u**) voor volwassenen en kinderen vanaf 12 jaar
Eigen tent met 250 plaatsen - minimum 3 speeldagen

Ook mogelijk in theaterzaal

“Ronaldo meemaken is een heerlijke belevenis”

De Standaard

“Mijn vader vertelde me zo vaak over mijn overgrootvader, die na de beurscrash van 1930 zijn rondreizende houten theater moest sluiten. De oorlog die volgde, deed de imposante theaterkaravaan voorgoed verdwijnen. Ach, mijn vader sprak zo vaak over onze familiechroniek. En toch, toch was ik vergeten dat het werkelijk kon gebeuren. Op 13 maart 2020, met de première van Sono Io? voor de deur, sloten opeens overal de deuren. Letterlijk en figuurlijk. Nooit heb ik er één seconde aan gedacht dat er een dag zou kunnen komen dat het nergens in de wereld nog toegestaan zou zijn om een voorstelling te spelen.

Wanneer een voorstelling gecreëerd wordt, wordt er soms inspiratie gehaald uit de dagdagelijkse realiteit. De realiteit van nu zou je op verschillende manieren kunnen bekijken. Op het ene moment is het een inspiratiebron, en op het andere moment zou je graag willen dat de deuren weer open mogen. Op zo’n moment voel je de donkere leegte. Maar er is iets moois aan zo diep in het donker zitten dat je het licht niet meer ziet: wanneer je dan weer licht begint te geven, is het heel duidelijk zichtbaar. En een mens begint uiteindelijk altijd weer licht te geven. De inspiratie die daar uit vloeit is talloze keren sterker. En in die zeeën van tijd en dit ronddwalen in kinderlijke dromen komt de grootste droom naar boven. Dat er plots een stem roept: ‘Het publiek komt binnen!’

Het circus heeft altijd haar weg gezocht tussen de oorlogen, hongersnoden, en pandemieën door. Ook dit keer probeerden we ons veerkrachtig op te stellen door het creatieproces van Sono Io? te onderbreken voor een pandemisch intermezzo, de voorstelling ‘Applaus’. De lockdown vroeg om dieper te graven in onszelf, om zonder inbreng van buitenaf en zonder toe te geven aan de drang om te ontsnappen in onze dromen, toch onze innerlijke grenzen te verleggen. En hoe dieper we in onszelf zochten, hoe meer we elkaar tegen kwamen.

Als je niet meer buiten kan, keer dan naar binnen, want de wereld van het onderbewuste is eindeloos.”

~ Danny Ronaldo ~



'Sono io?', de voorstelling

'Sono io?' is een poging tot een (her-)ontmoeting tussen vader en zoon. Via hun gedeelde voorliefde voor muziek en spelerei bouwen zij een brug tussen hun gelijkenissen en verschillen. De vader lijkt vastgeroest in zijn verleden, hopeloos zoekend naar een aloud, maar vergaan gevoel van extase, dat hij enkel met een publiek kon creëren. Een publiek dat reeds zo lang afwezig is, dat hij de scene niet meer hoeft te verlaten, waardoor haar mystiek des te meer als rode draad zijn dagelijks leven kleur geeft. De zoon zoekt naar de verzoening van zijn twee geliefde werelden: het oude circus dat zijn vader creëerde, en de wereld daarbuiten. Is een zoon nog steeds een zoon, wanneer hij zich niet meer kan vereenzelvigen met een zo lang in stand gehouden identiteit? 'Sono io?' ('Ben ik dat?') is een zoektocht naar hereniging, tussen vader en zoon, tussen speler en publiek, tussen oude glorie en nieuwe kansen.



Danny Ronaldo

Een gelauwerde clown die al meer dan veertig jaar op de planken staat of zoekend door het zaagsel van de piste woelt. Een levend gestalte van erfgoed en circusgeschiedenis. Opgeleid naar de oeroude circus- en theatertradities binnen een zes generatie oude circus familie. "Toen mijn zoon Pepijn werd geboren is de grootste drukte in mijn leven met internationaal reizen begonnen. We hebben elkaar zoveel moeten missen. En dat gemis heeft nu net een intense verbinding gemaakt in alles wat we doen. Maar die verbinding draagt ook nog veel mysteries in zich die nog lang niet uitgeklaard zijn... Ik kijk er enorm naar uit om dit samen op de scène te ontdekken."

Pepijn Ronaldo

Danny's tweede zoon. Als kleine jongen van acht speelde hij al mee in de voorstelling Circenses. Een speels debuut waarmee hij toch al meteen onuitwisbare sporen naliet in de herinneringen van het Ronaldo-publiek.

Intussen is hij net afgestudeerd aan L' école internationale de théâtre Lassaad. Tijdens deze opleiding heeft Pepijn zich kunnen richten op verschillende authentieke theaterstijlen zoals Commedia dell'arte, pantomime, mélodrame, expressief masker,... Pepijn wil graag deze schoolse achtergrond samenbrengen met zijn liefde voor het circus en zijn liefde voor de clown.

"Ik heb altijd een gevoelige connectie gehad met mijn papa. Een manier van zijn, een manier van doen die ik soms bangelijk genoeg herken in de kleinste beweging die ik maak. En die gelijkenis wil ik graag als een spiegel op scène zetten. Die gelijkenissen die we delen maar ook de verschillen die we hebben."



*Ze stappen nu samen de scene op
vader en zoon.
Twee clowns op zoek naar hun gelijkenis.
Op zoek naar ieders eigenheid.
Wat hen scheidt en wat verbindt.
Het wordt een intense zoektocht naar een zuivere weerspiegeling.
Want beiden dragen ze hun eigen masker.
Het masker van een vader dat alle twijfels, verdriet en zelfs de kleinste zwakheid verbergt.
Het masker van een zoon dat nog heel kneedbaar is maar toch al elke kwetsbaarheid van een kind
verdoezelt.

En dat wordt een grappige herkenbare zoektocht.
Maar ook meeslepend en ontroerend.
Want het staat geschreven in de geschiedenis van de mensheid;
"Tussen een vader en een zoon ligt de diepe ravijn van hun gelijkenis."*

Personages: de vader en de zoon

De personages van 'Sono Io?' zijn een symbiose van Danny en Pepijn, een vader en een zoon, en twee clowns. Deze deels gespeelde, en deels autobiografische gelaagdheid creëert een nieuw soort diepte waarin de personages op zoek kunnen gaan naar zichzelf en elkaar.

De moedeloosheid en het einde van de vaders carrière zoals hij die altijd gekend heeft, hebben een nieuwe betekenis gekregen door de coronacrisis. Plotseling is een artiest zonder werk, die krampachtig wilt vasthouden aan hoe het leven vroeger was, herkenbaar geworden voor iedereen. Daarnaast zie je een zoon die zich met een frisse jeugdigheid staande weet te houden, zoekend naar hoe hij zich kan navigeren in het leven dat hem nog te wachten staat.

De personages van de twee clowns werden uitgediept in en door de Coronatijd, in de dagen die iets weg hadden van Samuel Becketts Wachten op Godot: in dit geval zijn het een vader en een zoon die eenzaam, zonder hulp van buitenaf, iets proberen dat morgen misschien geen zin meer heeft.

De zoon



“Hij was nog steeds mijn vader, maar anders. Hij had nog een glimp van passie in zijn ogen, een vuur dat bij een ander reeds gedoofd zou zijn. Zijn gezicht lichtte op wanneer hij zijn verleden alsmaar opnieuw herkauwde, maar het was nu bedekt met diepe groeven en donkere wallen. Als je nog een vleugje van zijn gezwinde joligheid in hem zag opwellen, was het zonder de kwieke alertheid waarmee hij vroeger zijn bewegingen in precisie oefende. Hij

was een groot, inspirerend man geweest. Voor velen. Hij creëerde grote lachsalvo's en tranen van ontroering alsof het niets was. Dat was het niet. Het was alles voor hem. Hij beitelde eigenwijs een weg voor zichzelf, en voor ons. In mijn ogen heeft hij er altijd zo oud en belangrijk uitgezien. Voor mij was hij altijd een groot man. En toch zag ik het toen al in hem sluimeren.”

“Er komt een moment waarop een zoon beseft dat zijn vader ook maar gewoon een man is. Ik ontdekte de wereld buiten circus bijna simultaan. Ik was ineens geen kleine zoon van een groot man, die in zijn voetsporen volgde. Ik beitelde zelf mijn eigen weg, en botste al snel op de keuze tussen circus of de buitenwereld. Het circus heeft een ontembare eigenheid. Circusfamilies leven tussen de mazen van het net. Hoe verder weg ik reisde, hoe meer ik me onlosmakelijk verbonden voelde met wat mijn vader, en zijn vader voor hem, hadden gecreëerd. Het stroomde door mijn aderen. Ik leerde ontelbare nieuwigheden en bleef me onwillekeurig tegen onze gelijkenissen verzetten. Toen keerde ik terug, en nam zonder omkijken opnieuw de rol van de zoon op mij toen ik door de tentopening stapte. Al was die rol me nu vreemd geworden.”

De vader



“Het wordt wachten op de komst van iemand met goed nieuws dat alles weer kleur en zin zal geven. Tot dan is er tijd... En tijd wekt ook chaos, simpelweg omdat het mag. Toch is eenzaamheid ergens goed voor. Ze helpt je relativeren. Het is goed om te zien dat cultuur en natuur in evenwicht moeten blijven. Dat een boom evenveel schoonheid in zich draagt dan de mooiste acteur of beste danser. Nu is het tijd voor de natuur, daarna is het weer aan mij.”

“Eenzaamheid betekent tijd. Een tijd die tijd geeft. Tijd om stil te vallen. Tijd om op te geven. Tijd om eventjes te sterven... en het mag. Zolang ik maar op tijd weer wakker word, voor het geval er toch nog iemand een ticketje koopt om mij te zien. Zou ik nog altijd dezelfde virtuoos zijn in hun ogen? Gaat mijn verlangen van schoonheid nog samen met de verlangens van het publiek? Mijn kinderlijke dromen halen nu heel de zin van mijn bestaan onderuit. Want ik ben alleen maar de clown, en zonder publiek heb ik geen betekenis.”

“Mijn zoon... Ik herken mezelf in je blik. Je kleinste gebaar lijkt het mijne te zijn. Ik zie mezelf, wanneer ik naar jou kijk. Maar je bent lichter. Je wijst me op mijn eigen zwaarte zonder iets te doen. Je verplicht me om niet weg te zinken in een zee van escapisme. Ik wil er staan voor je. Ik wil groots zijn. Niet alleen als artiest, maar ook als vader...”



Circus Ronaldo

Sinds 1996 speelt Circus Ronaldo wereldwijd voor prestigieuze theaterhuizen en grote circus- en kunstenfestivals festivals. Dit met Europese tournees van Reykjavik tot Lissabon en grote wereldreizen naar Australië en Nieuw-Zeeland. In Vlaanderen duikt Circus Ronaldo vooral in de programmatie op van de grotere Culturele Centra. De tournees worden nog steeds samengesteld door Frans Brood Productions in Gent.

Circus Ronaldo is een unicum in de harten van vele toeschouwers. Het creëert een vernieuwende vorm van circus, die onlosmakelijk verbonden is met de wortels uit het verleden. Aan de hand van oude speltradities, nog authentieke woonwagens en het hergebruik van materiaal van generaties terug, brengt Circus Ronaldo een ode aan het oude circustheater. Ze haalt haar inspiratie uit de commedia dell'arte en een voorliefde voor de kracht die "Tsukomogami" (het gebruik van de geest van uitgeleefde materialen) uitoefent op het onderbewuste. Tegelijkertijd ontdekt het publiek, wanneer ze de wereld van Ronaldo betreedt, een herkenbaarheid, een vanzelfsprekendheid, een spiegel voor hun eigen kwetsbare eigenheid. Er ontstaat een wereld van magisch realisme, waarin de toeschouwer twijfelt over wat echt is en wat niet. Het gezelschap graaft op een virtuoze wijze naar de diepere lagen van haar eigen emoties en houdt daarmee een schalkse spiegel voor. Circus Ronaldo speelt met een sterke beleving van het 'nu', die voor menig toeschouwer erg herkenbaar is. Ze koppelt een nostalgie aan een realiteit die je van je stuk brengt, in een innige, passionele, eeuwig durende dans.

Een stukje geschiedenis...

De reis van de familie Ronaldo begon in **1842** toen een jongen van vijftien, Gentenaar Adolf Peter Van den Berghe, zijn ouderlijk huis verliet om met een circus mee te trekken.

Bij de tweede en derde generatie verdwenen het spel te paard en de naam "circus" en werd het een puur nomadisch theater met bravourestukken waar de commedia dell'arte nooit ver weg was. De vierde generatie zocht zijn weg in het naoorlogse variététheater, musical en natuurlijk...weer het circus.

Als vijfde generatie creëerde Johnny Ronaldo in **1971**, samen met zijn broer en oom, een nieuw gezelschap dat spektakel bracht in de glamour van de jaren zeventig, eerst als Circus Ricardo, maar wat later zetten ze hun reis verder als Circus Ronaldo.

David en Danny Ronaldo (de zesde generatie) brachten de balans van theater en circus weer in evenwicht. Begin jaren negentig creëerden ze stapsgewijs een toonaangevende mengeling van jonge kunstenaars met naïef vernieuwend spel en oude geesten uit de traditie. Stilaan veroverde Circus Ronaldo steeds meer harten van een steeds groter verrast publiek en werd het toonaangevend in de nieuwe generatie circussen in Europa. Het klein familiecircus transformeerde tot een vernieuwend gezelschap dat in zijn voorstellingen clownerie, acrobatie, poppenspel en commedia dell'arte met elkaar verbindt.

Met o.a. de creaties 'Commediantentheater', 'Lazzi', 'Brick a Barak', 'Fili', 'La Cucina dell'Arte', 'Circenses', 'Amortale', 'Fidelis Fortibus' toerde en toert Circus Ronaldo op nationale en internationale circus- en theaterfestivals.

Met Pepijn en Nanosh betreedt de zevende generatie de circusscène, versterkt en omarmd door een groep van bijzondere mensen. Pepijn koos voor een circusopleiding in Leuven en nadien theaterschool in Brussel. Danny Ronaldo en Pepijn zijn nu samen op tournee met '*Sono io?*'.

Met de voorstelling 'Swing' opende Nanosh Ronaldo de deuren voor een nieuwe garde circusartiesten.

De authenticiteit en puurheid van Circus Ronaldo trok ook verschillende theatermakers aan voor diverse samenwerkingen. Ensemble Leporello / Opéra de Nantes engageerde Danny Ronaldo voor hun succesvolle voorstelling 'Minnevozen / Galantes scènes'. Voor hetpaleis & De Nwe tijd / Freek Vielen speelde Danny Ronaldo De Dood in 'Doe de groeten aan de ganzen' . Hiervoor kreeg hij een nominatie voor beste acteur. Compagnie Cecilia creëerde in coproductie met Circus Ronaldo de voorstelling 'Ensor', in een regie van Arne Sierens.

Na meer dan 100 jaar familiegeschiedenis is Circus Ronaldo Cultureel Ambassadeur van de stad Mechelen en van Vlaanderen, en ontvangt Danny Ronaldo de Ultima voor Circuskunst, de hoogste Vlaamse onderscheiding. Het gezelschap krijgt wereldwijde erkenning (o.a. 'Fidelis Fortibus', Cultuurprijs van de stad Barcelona 2017, nominatie Theaterfestival BE/NL voor beste productie 2016) en de Ronaldo's worden uitgenodigd op nationale en internationale fora, als vertegenwoordiger van en experts in de circuskunst.

Hun thuishaven is Mechelen. In Duffel en Koningshooikt hebben ze hun vaste werkplek, waar al het rollend materiaal, de tenten en het arsenaal aan circusprops onderdak krijgen en waar ze nieuwe voorstellingen creëren. In een nooit eindigende zoektocht naar de magie van het circus en het theater en in een natuurlijke symbiose van spelen én leven versmelten vandaag frisse dynamiek en doorleefde ervaring en wijsheid; de bijzondere wereld van Circus Ronaldo.

Awards, pers en quotes

Awards

Ultima voor Circus - Vlaamse Cultuurprijs 2018 (BE)

Fidelis Fortibus Beste Circusproductie in Spanje - Premis Ciutat de Barcelona 2017 (ES)

Fidelis Fortibus Beste Productie 2016 - Het Theaterfestival 2016 (BE/NL)

Pers

“Een verrassend, geestig, rakend en bloedmooi portret van een vader-zoonrelatie.” – Knack

“Sono io? is ook een speelse satire op de eergierige circusartiest – en daarin bewijzen de Ronaldo’s opnieuw theatraal te charmeren, waardoor hun expressieve interactie doet denken aan de stille mime van Chaplin en co.” – De Standaard

“Met een kinderlijke verwondering kijk je de voorstelling uit. Compleet in de ban van de het sublieme spel en de sprankelende vondsten. Hun inleving is zo puur als de glimlach van een kind. Zo rijk als de opbollende buik van een zwangere vrouw. Allemaal zo juist in dosering, expressie, gevoeligheid...[...]. Sono io is een voorstelling die je als een warme jas omsluit.” – Klassiek Centraal

*“Het theatrale meesterschap van Circus Ronaldo schuilt in de subtiele karaktertekening, maar ook in de manier waarop het drama van de vergankelijkheid wordt uitgediept.” – ****De Morgen*

“Circus Ronaldo bewijst opnieuw welke waaier aan stijlen en stoten het meester is. En nee, het verval is niet in zicht.” – De Standaard

"Danny en Pepijn zijn perfect op elkaar ingespeeld, qua timing, qua interactie. Ze brengen een gulle lach in een milde traan, zoals échte clowns dat kunnen." – De Theaterkrant

“Nog beklijvender, nog grappiger en nog ontroerender dan de vorige Ronaldo-producties, niet het minst door de sterk autobiografische onderstroom. Ronaldo’s vervlechting van kunst en leven blijft uniek.”

Circusmagazine

Quotes

"Danny is als artistiek schepper een groot architect van circus. Hij weet zichzelf telkens opnieuw uit te vinden, wordt steeds beter én blijft steeds zichzelf." – **Ultima Circus 2018**

"Door de meest kunstzinnige visuele poëzie heen, zie ik een rugzak die vol verantwoordelijkheid steekt om het levenswerk van de familie Ronaldo te vrijwaren. Waarbij Danny vecht als een leeuw want mocht het erfgoed ooit sterven: no e comico. Mijn respect is grenzeloos. De biotoop blijft zo wonderschoon. Ik hoop oprecht dat de internationale waardering die Danny en zijn kompanen meer dan terecht krijgen zich ook vertaalt in een waardering bij ons, in de vorm van structurele subsidie aan een uniek ambassadeur van onze Grote Kunsten."
– **Frank Van Laecke**

"Circus Ronaldo combineert de hoogste vormen van poëzie, schoonheid, humor, melancholie en virtuositeit. Ze zijn zo Rock 'n Roll als de Rolling Stones, zo grappig als Monty Python en de beste balsem voor de ziel die je op de wereld kan vinden. Ik ga met mijn huishouden naar al hun voorstellingen, de dagen daarna stappen we op wolkjes door het leven..." – **Bart Peeters**

"Er is denk ik maar één circus in de hele wereld die mij kan terugvoeren naar de open mond ervaring die ik had als kleine uk, en dat is Circus Ronaldo. Wanneer men mij vraagt wat ik als kind later wilde worden dan weet ik dat nog zéér goed: trapezist! Bij Circus Ronaldo diezelfde opwindende en curiositeit naar wat ze nù weer uit hun hoed gaan toveren, maar méér nog dan gelijk wélk konijn is dat telkens opnieuw: overweldigende en diepmenselijke ontroering." – **Alain Platel, les ballets C de la B**



De **trailer** van 'Sono io?' is te bekijken op YouTube via deze link: <https://youtu.be/cRsVEoVk-Ko>

CONCEPT, REGIE EN UITVOERING

Danny Ronaldo en Pepijn Ronaldo

TECHNIEK

Dominique Pollet

ZAKELIJKE LEIDING

Lesley Verbeeck

INFO & SPREIDING

Frans Brood Productions

info@fransbrood.com

www.fransbrood.com

www.circusronaldo.be

COPRODUCTIE

Theater op de Markt- Dommelhof (Pelt), Miramiro (Gent), Théâtre Firmin Gémier / La Piscine – Pôle national des arts du cirque (Châtenay-Malabry)

MET DE STEUN VAN

Cultuurhuis de Warande (Turnhout), GC 't Blikveld (Bonheiden) en de Vlaamse Gemeenschap

